

332

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK NEJEN PRO ŽIŽKOVSKÉ FARNÍKY

LISTOPAD 2020

LISTOPAD 2020

1	ne	(31. neděle v mezidobí) – VŠECH SVATÝCH	SLAVNOST
2	po	Vzpomínka na všechny věrné zesnulé	
3	út	31. týden v mezidobí (sv. Martin de Porres)	
4	st	sv. Karel Boromejský	památka
5	čt	31. týden v mezidobí	
6	pá	31. týden v mezidobí	první pátek
7	so	31. týden v mezidobí	
8	ne	32. neděle v mezidobí	
9	po	VÝROČÍ POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BASILIKY	SVÁTEK
10	út	sv. Lev Veliký	památka
11	st	sv. Martin	památka
12	čt	sv. Josafat	památka
13	pá	sv. Anežka Česká	památka
14	so	32. týden v mezidobí	
15	ne	33. neděle v mezidobí	
16	po	33. týden v mezidobí (1. sv. Markéta Skotská 2. sv. Gertruda)	
17	út	sv. Alžběta Uherská	památka
18	st	33. týden v mezidobí (Výročí posvěcení basilik sv. Petra a sv. Pavla v Římě)	
19	čt	33. týden v mezidobí	
20	pá	33. týden v mezidobí	
21	so	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	památka
22	ne	(34. a poslední neděle v mezidobí) – JEŽÍŠE KRISTA-KRÁLE	SLAVNOST
23	po	34. týden v mezidobí (1. sv. Klement I. 2. sv. Kolumbán)	
24	út	sv. Ondřej Dunc Lac a druhoové	památka
25	st	34. týden v mezidobí (sv. Kateřina Alexandrijská)	
26	čt	34. týden v mezidobí	
27	pá	34. týden v mezidobí	
28	so	34. týden v mezidobí	
29	ne	I. NEDĚLE ADVENTNÍ	
30	po	SV. APOŠTOLA ONDŘEJE	SVÁTEK

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz**

První strana obálky: Kostel sv. Rocha pod Olšanskými hřbitovy (1682)

Drazí farníci a milí přátelé,

vstupujeme do měsíce, který je již tradičně spojen s pojmem *dušičky*. Je to velmi lidové vyjádření vzpomínky na naše zemřelé, které si v tomto měsíci zvláště připomínáme. Pod tíhou současných okolností si snad s ještě větší intenzitou uvědomujeme, jak křehký a krátký je život člověka na zemi a jak velmi rychle může být ukončen. Nemoc COVID-19 nás sužuje a znemožňuje v podstatě „normální“ život, na který jsme byli doposud zvyklí.

Jsme omezováni v mnoha oblastech, které jsme mnohdy považovali za samozřejmé a skoro nedotknutelné a musíme se chránit různými ochrannými prostředky, abychom se nenakazili a neonemocněli a možná dokonce i nezemřeli. Z tohoto hlediska je situace skličující a vážná. Avšak právě tento měsíc nám má zároveň znovu připomenout, že náš život není omezen na dobu pozemského putování, ale je nadpřirozený a tedy věčný, tzn. nikdy nekončící, trvající i po tělesné smrti. O to více je důležité mít na paměti význam a smysl smrti jako konce naší pozemské pouti. Současný větší počet úmrtí vyvolaný aktuální pandemií způsobuje mezi mnoha lidmi paniku a děs, neboť si chtějí svůj život ještě užít a vychutnat, protože „co by jinak z toho života měli“. Nic jiného již pak není. To je náhled čistě pozemský a lidský bez jakéhokoliv transcendentního přesahu. Proto je pro ně smrt absolutní katastrofou a definitivním koncem všech radostí, které člověk může prožívat. Ano smrt je katastrofou z důvodu toho, že je následkem hříchu, a protože neměla být součástí lidské existence, tak proti ní člověk bojuje a brání se jí.

Ale jak se má dívat na smrt katolický křesťan? Jak reagovat na ohrožení, které momentálně krouží kolem nás? Jistě ne lehkomyšlně, jako by se ho to netýkalo, ale naopak s nadpřirozeným pohledem, a především s vírou ve zmrtvýchvstání, které je alfa a omegou křesťanského učení. Náš život zde na zemi nekončí a není vším, tak jak si to myslí ti, kteří Boha neznají. Právě smrt je kvůli hříchu nutným a jediným možným přechodem do plného života, který nikdy neskončí a má věčnou dimenzi. Proto pro nás i za současných okolností není smrt beznadějným koncem a definitivní zkáзой, ale jen přejitím z jednoho omezeného, mnohdy bolestného a krátkého života do věčnosti, která je opravdu definitivní, dokonalá a absolutně naplňující celé naše bytí.

Ano věříme, že pokud žijeme ve spojení s naším Pánem Ježíšem Kristem v milosti posvěcující, můžeme přijít do nebe. Samozřejmě nemůžeme vynechat ani možnost, že člověk může přijít do pekla, které je také definitivní a opravdovou katastrofou, protože to znamená ztratit navždy možnost prožívat štěstí a lásku. Proto bojujeme, aby náš život mohl dospět do náruče Boží. Máme ještě před nebem mezistupeň a tím je očistec, tedy stav, kdy je nutné odpykat své hříchy a také následky našich hříchů, abychom mohli dosáhnout absolutní čistoty duše, která nám může otevřít nebe. První den tohoto měsíce si připomínáme slavnost Všech svatých, tedy všech těch, kteří již mohou oslavovat Boha v jeho nebeském království. Možná jsou mezi nimi i naši předkové, i když to nemůžeme říci s jistotou. V každém případě jsou nám tyto nebeští přátelé mocnými pomocníky v našem každodenním boji o život v blízkosti a milosti Boží a neměli bychom na jejich přímluvu, pomoc i příklad zapomínat. Svatí jsou nám vzorem, že se nemáme bát pohromy a nemoci, ale že máme jedine a především usilovat o život s naším Pánem, protože nebe je důležitější než jakýkoliv nejzdravější, neslavnější, nejbohatší a „nejspokojenější“ život na zemi.

Prosme tedy za „dušičky“, ale zároveň nezapomeňme usilovat o svatost našeho osobního života bez které pro nás nemůže nebe přijmout. Snažme se získat i v této době odpustky pro svoje zemřelé a vyprosit jim tak co nejdřívější spočinutí v náručí Boží.

Všechny vás provází modlitbou a vám žehná P. Vít

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Na základě opatření vyhlášených vládou ČR v souvislosti s pandemií koronaviru a instrukce generálního vikáře pražské arcidiecéze platí až do odvolání (nejméně do 3. listopadu) tato opatření:

- veřejné mše sv. nebudou slouženy
- svátost smíření a sv. přijímání lze přijímat dle následujícího rozpisu:

farní kostel sv. Prokopa		kostel sv. Rocha		kostel sv. Anny nebude otevřen
NEDĚLE:	9:00 – 11:30	NEDĚLE:	16:30 – 18:00	
po, st, čt, pá:	17:30 – 19:00	úterý:	16:30 – 18:00	
sobota:	8:00 – 9:00			

Toto opatření platí i v pondělí 2. listopadu. Pobožnost na Olšanských hřbitovech letos nebude. Po dobu těchto opatření neplatí Přehled bohoslužeb na str. 16; ostatní aktivity (str. 14-15) jsou pozastaveny nebo organizovány dle konkrétní domluvy s účastníky.

Aktuální informace budou vždy na webových stránkách farnosti.

Jelikož se nebudou konat ani nedělní sbírky, prosíme přesto o Vaše finanční příspěvky na splacení farního úvěru (neděle 1. 11.) i na ekonomický chod farnosti – lze je nechat v sakristii nebo poslat přímo na účet farnosti – viz str. 16.

Možnost získání plnomocných odpustků pro duše v očistci

Podmínky: návštěva hřbitova s modlitbou za zemřelé

přijmout Nejsvětější svátost a pomodlit se na úmysl Svatého Otce

být v milosti posvěcující (bez těžkého hříchu, což zahrnuje sv. zpověď v tomto období)

Dle dekretu Apoštolské penitenciáře z 23. října je možné letos získat tyto odpustky po celý listopad. Tento dekret dále umožňuje těm, kdo nemohou vycházet z domu (včetně nařízených protikoronavirových opatření), získat odpustky i modlitbou před Ježíšovým nebo Mariánským obrazem.

Výzva Stálé rady České biskupské konference k modlitbě růžence

Dne 7. října 2020 se v Olomouci konalo jednání Stálé rady ČBK. Její členové vyzývají věřící, aby se modlili růženec za ukončení pandemie COVID-19:

Prosíme Vás o modlitbu posvátného růžence na úmysl ukončení pandemie nemoci COVID-19. Modlitba růžence je mocným a snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici. Využívejme jej zvláště v situaci omezených možností účastnit se bohoslužby. Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl každý večer ve 20 hodin, ať sami či společně v rodinách. Nakonec je možné připojit modlitbu národů proti pandemii, doporučenou předsedy biskupských konferencí evropských zemí:

Bože, náš Otče, Stvořiteli světa, všemohoucí a milosrdný, z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna jako lékaře našich duší a těl. Shlédni na své děti, které se v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech Evropy a světa na Tebe obrací a hledají sílu, spásu a úlevu.

Osvobod' nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost našim vládcům, sílu a odměnu našim lékařům, sestrám a dobrovolníkům, věčný život mrtvým. Neopust' nás v době zkoušky, ale osvobod' nás ode všeho zla.

O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Maria, Matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!

Zamyšlení nad knihou P. Federica Bartoliho – 1/3

kardinál Robert Sarah:

SATAN ÚTOČÍ NA EUCHARISTII

Robert Sarah (*15. 6. 1945 Ourons, Guinea), na kněze vysvěcen 1969, na biskupa konsekrován 1979, kardinálem jmenován 2010. V současné době zastává (od r. 2014) úřad prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Patří mezi velmi populární kardinály a významná je i jeho literární činnost.

Hlava Vatikánského úřadu dohlížejícího na liturgii vyzývá katolické věřící, aby se vrátili k přijímání svatého přijímání na jazyk a v kleče. (Pokud nejsou mimořádné okolnosti, jako šířící se infekce apod.). V úvodu knihy na toto téma **kardinál Robert Sarah** píše:

„Nejzákeřnější dáblův útok spočívá v tom, že chce udusit víru v Eucharistii rozséváním různých omylů a podporováním nevhodných způsobů jejího přijímání. Boj mezi archandělkem Michaellem na jedné straně a Luciferem na straně druhé, reálně pokračuje v srdcích věřících. **Terčem satana je oběť mše svaté a skutečná přítomnost Ježíše v konsekrované hostii.**“

Nová kniha **P. Federica Bortoliho** vyšla v Itálii pod názvem *Podávání svatého přijímání na ruku: historický, právní a pastorační přehled* (La distribuzione della comunione sulla mano. Profili storici, giuridici e pastorali). Kardinál Sarah připomenul sté výročí Fatimských zjevení a při této příležitosti napsal, že Anděl míru, který se zjevil třem pasáčkům ještě před zjevením blahoslavené Panny Marie, „nám ukazuje, jak máme přijímat Tělo a Krev Ježíše Krista“. Jeho Eminence kardinál Sarah potom vyjmenoval násilí a zneuctění, kterými se dnes útočí na Ježíše v Nejsvětější Eucharistii, včetně tzv. „intercommunion“ (účast na sv. přijímání věřících jiných náboženství). Kardinál Sarah pokračuje dále úvahou o tom, jak víra v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii „může ovlivnit způsob, jakým přijímáme svaté přijímání a naopak“, a předkládá nám papeže Jana Pavla II. a Matku Terezu jako dva moderní světce, které nám Bůh daroval, abychom je napodobovali v účtě k Nejsvětější Eucharistii a v jejím přijímání. „*Proč trváme na přijímání svatého přijímání ve stoje a na ruku?*“, ptá se prefekt Kongregace pro Boží kult a disciplínu svátostí. Způsob, jakým se přесvatá Eucharistie podává a přijímá, jak je psáno, „*je důležitou otázkou, na kterou musí Církev v těchto časech reagovat*“. S povolením *La Nuova Bussola*, kde byl úvodník k uvedené knize poprvé publikovaný, nabízíme čtenářům překlad některých klíčových úryvků z textu kardinála Saraha:

Prozřetelnost, která všechno moudře a laskavě spravuje, nám předkládá knihu „Podávání svatého přijímání na ruku...“ od Federica Bortoliho vzápětí po oslavách stého výročí Fatimských zjevení. Ještě před zjevením Panny Marie, se na roku 1916 zjevil Lucii, Hyacintě a Františkovi Anděl míru a řekl jim: „*Nebojte se, já jsem Anděl míru. Modlete se se mnou*“. Při třetím zjevení anděla děti zjistily, že anděl tentokrát drží v levé ruce kalich, nad kterým se vznášela hostie.(...) Nejsvětější hostii dal Lucii a Krev z kalicha klečící Hyacintě a Františkovi, přičemž říkal: „*Vezměte a pijte Tělo a Krev Ježíše Krista, kterého nevděční lidé hrozným způsobem urážejí a zneuctívají. Čiňte pokání za jejich zločiny a utěšujte svého Boha*.“ Anděl se s dětmi ještě třikrát v pokoře pomodlil tutéž modlitbu.

Anděl míru nám tímto ukazuje, jak máme přijímat Tělo a Krev Ježíše Krista. Modlitba pokání, kterou anděl nadiktoval dětem, není vůbec přežitá ani zastaralá. Za jaké urážky a znevažování Ježíše v Nejsvětější hostii je třeba konat pokání? Jde o urážky a znevažování Svátosti samotné: hrozná *znesvěcení*, o kterých obrácení ex-satanisté vyprávějí hrůzostrašné příběhy, zejména související s tzv. „černými mšemi“. *Svatokrádežná přijímání*, nepřijímaná ve stavu milosti Boží posvěčující, anebo bez vyznávání katolické víry (určité formy tzv. intercommunion) jsou urážkou a znesvěcením. Dále jde o všechno, co brání bohatým plodům, které Svátost přináší, zejména o omyly zaseté do myslí věřících, aby už více nevěřili v Eucharistii: i to uráží našeho Pána.

pokračování v příštím čísle

uspořádal: P. Vít Uher

Výňatek z encykliky papeže JANA XXIII.

MATER ET MAGISTRA (Matka a Učitelka)**o nejnovějším vývoji života společnosti ve světle křesťanského učení
(1961)**

Jedním z význačných rysů naší doby je bezpochyby prolínání společenských svazků, ona den ze dne houstnoucí spleť vzájemných vztahů mezi lidmi, která obohatila jejich život množstvím organizací, částečně soukromoprávních, částečně veřejnoprávních. Je to jev, který má svůj původ v četných okolnostech naší doby, např. v pokroku vědy a techniky, nebývalém růstu výnosnosti hospodářství a ve zvýšené životní úrovni občanů.

Hospodářský život mnoha národů spěje rychle kupředu. Proto považujeme za vhodné upozornit na důležitou zásadu sociální spravedlnosti: hospodářský rozvoj má jít ruku v ruce s rozvojem sociálním tak, aby všechny vrstvy obyvatelstva měly podíl na vzrůstu národního bohatství. Je třeba dbát a účinně usilovat, aby napětí mezi jednotlivými společenskými třídami, vyplývající z nerovného rozdělení národního bohatství, se nezvětšovala, nýbrž podle možností zmírňovala.

Zde je třeba upozornit, že dnes hospodářské poměry v mnoha zemích umožňují velkým a středním podnikům zvláště rychlý růst cestou samofinancování jejich prosté i rozšířené reprodukce. Kde se tak děje, tam by měli podle mít dělníci oprávněný nárok na spoluvlastnictví těchto podniků, zejména je-li jim poskytována jenom minimální mzda.

Jak nás poučuje zkušenost, může být tomuto zde naznačenému požadavku spravedlnosti učiněno zadost více způsoby. Chceme se zmínit jen o jednom, který nejlépe odpovídá požadavkům doby: aby dělníci dosáhli vhodným způsobem spoluúčasti na vlastnictví podniku, v kterém pracují. Dnes je totiž ještě nutnější než dříve s největším úsilím pracovat na tom, aby se alespoň v budoucnosti nově vytvořené hospodářské statky hromadily v rukou majetných kruhů pouze ve spravedlivé míře, avšak hojně se jich dostalo těm, kdo poskytují svou práci.

Musíme však dbát o to, že při stanovení správného poměru mezi mzdou a množstvím statků, jež jsou k dispozici, je třeba mít ohled na obecné blaho jak dané ekonomiky, tak i celého lidstva.

SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA - KRÁLE

Slavnost Krista-Krále je liturgickým dnem, který připadá na poslední (34.) neděli v liturgickém mezidobí (20. – 26. 11.).

Jedná se o svátek poměrně nový. Vyhlásil jej v roce 1925 papež Pius XI. v encyklice *Quas primas*. Až do r. 1969 se slavil poslední říjnovou nedělí – ve vztahu k následujícím dnům Všech svatých a Dušiček. Po úpravě liturgického kalendáře byl přesunut na poslední neděli liturgického roku s náhledem na skutečnost Posledního soudu, který Kristus-Král uskuteční. Pius XI. chtěl tímto svátkem zdůraznit, že světská moc nemá podle nauky katolické církve právo rozhodovat o záležitostech, které přísluší Bohu – tj. především v oblasti etiky a důstojnosti člověka.

Královský titul připisovaný Ježíši Kristu má původ v evangeliích, kde je takto Ježíš na více místech představován jako očekávaný král Židů (Mesiáš). Spolu s dalšími tituly (např. „Pán“) je označení „král“ vyjádřením vlády, kterou věřící přiznává Ježíši Kristu nad svým životem.

Vládu Krista-Krále výstižně charakterizuje liturgický text Preface o Kristu-Králi:

**Království pravdy a života,
království svatosti a milosti,
království spravedlnosti, lásky a pokoje.**

z internetových zdrojů zpracoval -AJ-

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	227 SIXTUS V. 24. duben 1585 - 27. srpen 1590 * 1521 Itálie, vl. jm. Felice Peretti	
---	---	--

V mládí vstoupil do františkánského řádu a stal se proslulým kazatelem. Posléze byl jmenován inkvizitorem v Benátkách, ale na nátlak tamnější vlády byl za tři roky odvolán. Spolu s kardinálem Buoncompagnim (pozdější papež Řehoř XIII.) byl vyslán do Španělska v záležitosti údajné hereze arcibiskupa v Toledu. V r. 1566 se stal biskupem ve městě Sant'Agata de' Goti, v r. 1570 jej Pius V. jmenoval kardinálem.

Po volbě na Petrův stolec si jako první úkol si vytýčil boj proti loupežnictví, které v té době nabylo na území Papežského státu nevidaných rozměrů. Důsledně trestal a po čase bylo papežské území opět bezpečné. Také reorganizoval soudnictví, rozšířil vatikánskou knihovnu a založil velkolepou knihtiskárnu. Dobrým hospodařením naplnil prázdnou papežskou pokladnu a založil konto, z něhož se mělo kupovat obilí, pokud městu hrozil hladomor. Dal vybudovat i novou kanalizaci

Sixtus zavedl mnohá vylepšení do římské infrastruktury a výstavby. Také zorganizoval systém římských kongregací, které dodnes Církev řídí. Také mu velmi záleželo na úsilí proti reformaci a mnoha způsoby je podporoval. Chtěl též obměnit řeholní pravidla jezuitského řádu, ale zemřel dřív, než je mohl vyhlásit.

	228 URBAN VII. 15. – 28. září 1590 * 1521 Itálie, vl. jm. Giambattista Castagna	
---	---	--

Pocházel z římské patricijské rodiny, studoval na různých univerzitách civilní i kanonické právo, pak začal pracovat v římské kurii a postupně zastával stále významnější funkce. V roce 1583 byl jmenován kardinálem.

Po volbě za papeže se rozhodl k sociálním krokům, které měly chudým ulehčit život a sám bohatě dotoval s tím související výdaje.

Avšak po několika dnech onemocněl malárií a po 12 dnech od volby zemřel.

Očistec

Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očistištěni, i když si jsou jisti vlastní spásou, jsou po smrti podrobeni očistění, aby dosáhli svatosti nutné pro vstup do nebeské radosti.

Tato věta z Katechismu katolické Církve je článkem víry, ale některé lidové představy o očistcovém ohni a počítání očistcového pobytu na léta ke katolické víře nepatří.

V čem tedy očišťování duší spočívá? Podle sv. Augustina (5. stol.) je to zrání v lásce. Duše vidí Boha, jaký je, a cítí touhu se s ním spojit. Při tom poznává, že její láska je ještě neschopná se s Bohem spojit. A toto poznání je velmi palčivé a tato na zemi nepředstavitelná bolest člověka očisťuje a tak zdokonaluje jeho lásku.

ze sborníku Naše víra (1974)

**Křesťanská víra není hledáním důvodů Boží existence,
ale překvapivým objevem Boží víry v člověka.**

*Amedeo Cenci *1948 Itálie*

Co jste vy, byli jsme i my.

Co jsme my, budete i vy.

častý nápis u vchodů na hřbitov

Poselství II. Vatikánského koncilu

5

Před 55 lety byl ukončen II. Vatikánský koncil. Od té doby církev prošla vývojem, který se některým zdá příliš pomalý a jiným naopak překotný, až chaotický. A došlo i k tomu, že se koncilním otcům dávala do úst slova, která nikdy nevyslovili a někdy i názory, které nemají v koncilních dokumentech žádnou oporu.

Na závěr koncilu dne 8. prosince 1965 Svatý Otec Pavel VI. pronesl *Poselství koncilu lidstvu*. S tímto Poselstvím, adresovaným: **1. Těm, kdo vládnou, 2. Lidem ze světa myšlení a vědy, 3. Umělcům, 4. Ženám, 5. Pracujícím, 6. Chudým, nemocným i všem trpícím, 7. Mládeži** - se budeme postupně na těchto stránkách seznamovat.

Pracujícím: V těchto posledních letech církev určitě nezapomínala na neustále narůstající komplexnost problémů světa práce. A ohlas, který mezi vámi měly poslední papežské encykliky, dokládá, že duše pracujících naší doby je v souladu s duší jeho duchovních představených.

Církev je vaší přítelkyní, mějte k ní důvěru! Některá smutná nedorozumění z minulosti překážela důvěře a vzájemnému porozumění mezi námi. Trpěla tím jak církev, tak dělnická třída.

Dnes se ale církev stále snaží o to, aby vám porozuměla. Vy ale musíte pochopit, že pokud nebudou úžasné proměny společnosti na základě výsledků lidské práce náš současný svět prodchnuty i duchovním vanutím, pak se místo toho, aby světu přinášely prospěch, obrátí ke škodě celého lidstva.

Není to nenávisť, co zachraňuje svět! Není to pouze pozemský chléb, co může sytit hlad člověka! Přijměte toto poselství církve, přijměte víru, kterou vám nabízí! Ať vás tato víra posvěcuje a vede.

ODPUSTKY

Zvláště v „dušičkovém“ období se často hovoří o odpustcích (viz i tyto PL str. 4), ale málokterá stránka modlitební praxe života církve s sebou mezi námi nese množství nesprávných výkladů, ovlivněných propagandou lidí, kteří ať už z neznalosti nebo přímo se zlým úmyslem mezi nás rozšířili názory a náhledy, které nemají s církevní věroukou nic společného.

Odpustek je odpuštění časného trestu za hříchy, odpuštění již co do viny (ve svátosti smíření). Odpuštění získává řádně disponovaný věřící po splnění stanovených podmínek skrze činnost církve, která jako služebnice vykoupení autoritativně rozděljuje a přivlastňuje z pokladu zados-tiučnění Krista a svatých. (can. 992 CIC).

Smyslem odpustků není pouze pomoci věřícím odčinit tresty za hřích, ale také povzbudit je ke skut-kům zbožnosti, pokání a lásky.

Odpustky jsou pozůstatkem staré praxe pokání. **Odpustky tedy nikdy neodpouštěly samy ze sebe žádné hříchy**, ale zmírňovaly pokání. V dnešní praxi církve pomáhají odstranit následky hříchů. Bůh prostřednictvím služby církve šíří ve světě své milosrdenství skrze vzácný dar, který je nazýván starobylým jménem odpustky. Je třeba poznamenat, že v naší době a v naší místní církvi jsme v otázce odpustkové praxe církve více ovlivněni tendenčním výkladem našich dějin v nedávné minu-losti než učením církve.

Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina již byla zahlazena (KKC 1471). Nejde tedy o odpuštění hříchu jako takového (jak se velmi mnoho lidí do-mnívá), ale pouze časného trestu za spáchaný hřích. Hřích jako takový nelze odpustkem zahladit. Časnými tresty se rozumí různá trápení a utrpení v pozemském životě i posmrtné utrpení v očistci.

Odpustek je buď **částečný** (zbavuje části trestů) nebo **plnomocný** (zbavuje všech dosud neod-pykaných časných trestů). Plnomocné odpustky lze získat jen jednou za den. Odpustek lze získat buď pro sebe nebo pro duše v očistci – nikoliv tedy pro jinou žijící osobu.

Obecné podmínky pro získání odpustků:

1. křest v katolické církvi (popř. přijetí do církve po uznávaném nekatolickém křtu)
2. nebýt v kanonickém (církevním) trestu
3. být ve stavu posvěcující milosti a to alespoň na konci vykonání předepsaných skutků
4. mít úmysl odpustek získat
5. splnit skutky předepsané pro získání odpustků

Úplný přehled odpustků je uveden v Enchiridion indulgentiarum, český Matice cyrilometodějská v r. 2000).

zpracoval -AJ-

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU**3**

zpracovala Mgr. Tereza Pýchová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Osvobození od představivosti

Velkou pozornost musíme věnovat výchově představivosti. Představivost je místo setkání vyšších a nižších mohutností. Proto je opravdu důležité mít ji pod kontrolou. Není to věc jednoduchá... Vyžaduje trpělivost a mnoho času.

Představivost si nepodmaníme mocí despotickou. Musíme s ní zacházet obratně, zahrnovat ji dobrými a svatými obrazy, je-li třeba nechat ji samu sobě, ale zároveň na ni dohlížet. Bůh si může podřídit ostatní naše schopnosti a vlastnosti, a představivost se poddá spolu s nimi.

Podívejme se na staré dobré pravidlo *Age quod agis* (Dělej to, co děláš), které znamená nevracet se v myšlenkách k tomu, co jsme dělali před chvílí, ani se znepokojovat starostmi o to, co budeme dělat později. Naše aktivity provází od počátku do konce nejrůznější představy. Musíme na ně dohlížet, korigovat je a ovládat. Držme se představy naší momentální činnosti, ale nekonkretizujeme si ji přespříliš. V hloubi duše budeme stále sjednoceni s Bohem. To je nesmírně důležité!

Jestliže se otevřeme více představám najednou, vzrůstá tím náš neklid a pozornost se tříští. Jestliže se věnujeme nějaké činnosti, mějme na mysli jen jedinou věc – tu, na které pracujeme. Při meditaci se pak nesoustředíme na boj s tím, co nás rozptyluje, ale obraťme se k Bohu a s opravdovou touhou duše se obraťme přímo k němu.

Zaměstnávejte svého ducha, ale v klidu a s trpělivostí. Dávejte mu k semletí jen tu nejlepší pšenici. Jen ať pracuje pomalu. S neužitečnou četbou se dostáváme jen do kolotoče prázdných představ. A mlýne se přece nestaví proto, aby se otáčely, ale aby mly. Poučení se nabízí samo. Neposlouchejte hluk, který se rodí ve vaší duši, to by byla jen zráta času. Nechte věcem volný průběh. Pokuste se žít tak trochu jako poustevníci. Zažít sjednocení výšin duše s Bohem. Můžete-li vynechat některé své aktivity, neodkládejte to na zítřek. Udělejte to hned teď.

Bděte nad prameny, ze kterých čerpáte, a nad svými východisky – tak jako je při stavbě nutné věnovat zvláštní pozornost základům budovy. Jinak totiž můžete podle logických pravidel postavit dům ale na písku, bez opěrného bodu. A dobře víte, co by potom následovalo.... Ať vás alespoň výsledky, ke kterým jste dospěli, upozorní, že jste se vydali po špatné cestě...

Když odpočíváte, učíte bez milosti přítrž všem přeludům své představivosti jakmile je zpozorujete. Prokažte Bohu takovou věrnost, že se budete zabývat jen jím, a on vám pak dá milost činit to, co je na místě, a zvládat neřešitelné problémy.

Přichází i taková období, kdy se otáčení „mlýnského kamene“ zastavuje jen velmi těžko. Musíme mít s touto dotěrnou představivostí trpělivost. Nehonit se za ní, ale obrátit své vyšší mohutnosti k Bohu. To je nejjistější a zároveň nejjednodušší řešení. Velmi vám pomůže, když budete dávat pozor na své zdraví, když omezíte zbytečné pochůzky, když zvolníte ve psaní atd. Vždyť na našem ubohém lidském těle všechno zanechává stopy.

Podstatné je také vyvarovat se všeho, co znepokojuje, zneklidňuje a ruší. *Super quem requiescet Spiritus meus nisi super quietum et humilem.* (Nad kým jiným by měl spočinout můj Duch než nad mírným a pokorným.) Tolik potřebujeme Ducha svatého!

V sychravém větru už tu všechno zebe,
suchého listí plný kout.

Vlaštovko, řekni, pod které zas nebe
přichystala ses odlétnout?

Jen nestýskej si, vrátí se čas jara
a s jarem míza do proutí.

Do šedé mlhy padá země stará
na malou chvíli usnouti.

Jaroslav Seifert: Poezie podzimu

Situace v katolické Církvi v Německu

List Kongregace pro nauku víry, adresovaný v září 2020 německé biskupské konferenci, se důkladně a věcně zabývá textem dokumentu Ekumenického pracovního kruhu evangelických a katolických teologů. Dokument nazvaný „Společně u stolu Páně“ se loni na podzim vyslovil pro interkomunio mezi německou katolickou a evangelickou církví.

Kongregace pro nauku víry však poukázala na skutečnost, že zmíněný ekumenický dokument považuje za vyřešené otázky, které dosud vyřešené nejsou, ale naopak vyžadují další a hlubší diskusi. Konkrétně se jedná o přesné chápání eucharistie a Večeře Páně, vztahu mezi eucharistií a církví, svěcení a vazby mezi křtem a eucharistií. Ekumenický pracovní kruh hájí tezi, že již neexistují rozdíly, které by obě církve dělily, a že evangelická Večeře Páně a katolická eucharistie jsou v podstatě dvě různé formy téhož dění. Vatikánská kongregace naopak nyní důrazně upozornila na přetrvávající závažné rozdíly, a proto důsledky vyvozované katolickými a evangelickými teology v Německu nepovažuje za nynější ekumenické situace za přijatelné. Kromě toho je stěží pochopitelné, jak se chceme ubírat cestou eucharistického společenství mezi katolíky a protestanty, aniž bychom přizvali pravoslavné a východní církve.

List Kongregace pro nauku víry *Samaritanus bonus*

„Samaritanus bonus - Milosrdný Samaritán je spolehlivým a věrným svědkem spásonosné přítomnosti Boha v tomto světě“ – tato slova uvozují zveřejněný list Kongregace pro nauku víry, datovaný 14. červencem 2020 a zaměřený na péči o lidi v kritických a konečných fázích života. Sepsání dokumentu si vynutila stále vstřícnější legislativa v otázkách eutanazie a asistované sebevraždy.

Schopnost docenit hodnotu lidského života jako takového současně ovlivňuje pokřivené kulturní povědomí, které chybně nakládá s výrazy „důstojná smrt“ a „kvalita života“, mylně pojímá „milosrdenství“ a „soucit“ a podporuje růst individualismu, jenž druhé lidi vnímá jako omezování a ohrožování vlastní svobody. Z individualismu také pramení nejméně viditelná nemoc naší doby – osamocenosť, rozvinutá v některých legislativních kontextech jako „právo na soukromí“ (*ius solitudinis*) zakládající princip autonomie, který může dospět až k volbě dalšího pokračování života či nikoli.

Těmto osobním právům a zákonům, které je definují, však list Kongregace pro nauku víry nadřazuje právo na život jako „základ právního řádu a jakýchkoli další práv, včetně práva na osobní svobodu“. Usmrtit člověka, dožadujícího se eutanazie, tudíž neznamená uznat jeho svébytnost, nýbrž je popřením jeho svobody, hluboce podmíněné nemocí a bolestí. Člověk navíc určuje moment smrti a staví se tak na místo Boha, zdůrazňuje dokument v kontinuitě s dosavadním církevním učením: Eutanazie a asistovaná sebevražda jsou prohrou lidí, kteří je teoretizují, rozhodují o nich a uskutečňují je.

„Ujímat se dětí, které podle dostupných vědeckých poznatků zemřou ihned po porodu anebo krátce po narození, napomáhá jejich rodičům ke zpracování smutku, který již nebudou vnímat jako ztrátu, nýbrž jako pouť lásky, vykonanou společně s jejich dítětem.“

Pandemie si žádá ohleduplnost, nikoli teror

Arcibiskup Paříže Michel Aupetit apeluje v souvislosti s pandemií na zdravý rozum. V rozhovoru pro Vatikánský rozhlas volá po návratu k realitě a zachování střizlivého pohledu na proporce choroby Covid-19. Připomíná, že daleko víc lidí umírá na infarkt nebo nádory. Kdyby nás každý den v tisku informovali, kolik lidí zemřelo na rakovinu, byli bychom vystrašení ještě daleko víc.

Záleží nám na společném dobru a měli bychom být tedy navzájem ohleduplní. Opatrnost ovšem neznamená teror nebo atmosféru násilí. Nejvíce ze všeho nám v tom všem ale schází zdravý rozum.“

Ani strach ze smrti nás nesmí paralyzovat, vědomí smrtelnosti má pomáhat k docenění každé konkrétní chvíle a otevírat nás perspektivě života po smrti, říká pařížský arcibiskup.

z Internetu Radio Vaticana zpracoval -AJ-

*V tomto čísle Prokopských listů pokračujeme v rozhovoru s panem **Ludkem Šalomem** (*1980). S manželkou **Luyan** (původem z Číny) vychovávají tři děti (viz foto) – dcery Jessicu a Julii a syna Lukáše, který často ministruje v kostele u svatě Anny.*

Chtěl byste se opět vyjádřit k pandemii koronaviru s odstupem jednoho měsíce? Vaše prognóza z minulého vydání se naplnila.

Číslo předčila i moje očekávání. Hygiena nestihá trasovat kontakty a zajistit prevenci šíření. Např. školu, kam chodí naše děti, kontaktovala až po osmi dnech od nahlášení, že učitelka je pozitivní. To je pozdě, mezitím se nakazily další děti, ty jsou většinou bez příznaků a zjistí se to, až když nakazí rodiče. A mezitím to rodič roznese. Takto to bohužel začalo a pokračuje. Teď může být na původně správná opatření pozdě, ale stejně by se měla zavést. Posílit hygienu klidně o tisíc lidí, aby reagovala do 1 dne od nahlášení. Posílit kapacitu testování, aby se na testy nečekalo 4-5 dní. Domnívám se, že by pomohly i rychlostesty, které mají zhruba 90% úspěšnost a sloužily by jako dobrá indikace. Aktuální brzdní ekonomiky je projevem původní neschopnosti být prozíravý a připravený. Chyběly jasné instrukce školám, úřadům, firmám a společnostem. Třeba co dělat, když se nakazí učitel, když se nakazí žák, tři žáci, kdy jde celá třída do karantény apod. Já osobně se domnívám, že by stačily tři věci – rychlá reakce hygieny, dostupné testování a kvalitní komunikace celé společnosti. Jinak je jasné, že ekonomicky zchudneme, někteří přijdou o práci a dostanou se do velkých nesnází. Měli bychom si umět říci o pomoc a vzájemně si pomáhat.

Jaké jsou nejvýraznější odlišnosti mezi životem u nás a v Číně?

Odlišností mezi Čínou a Českem je mnoho, ale jedna mě překvapila i po několika letech. Naše dcera Jessica tehdy byla v pěti letech nemocná, měla chřipku. A já říkám – tak teplý čaj, vypotit a týden doma. A Luyan – nééé, zajdeme za doktorkou, ta jí dá injekci a za dvě hodky je fit. A já – nééé, teplý čaj, vypotit a týden doma. A Luyan – doktorka, injekce, fit. A takhle si oba tukáme na čelo, co ten druhý říká za nesmysl. Nakonec byla po česku čaj a týden doma. Ale sám mám zkušenost z letního kempu go v Číně, že tehdy jeden Švéd měl tři dny po sobě čtyřicítky teploty, prášky nezabíraly a teplota neklesala. Zašli jsme do nemocnice a dostal na dvě hodiny kapačky. Z nemocnice odešel jako by mu nic nebylo a druhý den byl zcela fit. Pak jsem to konzultoval s doktorem, jestli je to možné a prý ano. Správný lék podaný do krve má mnohem rychlejší účinek. Odlišností je mnoho, ale lidé jsou po celém světě vlastně stejní. Pečující otcové, milující matky, starostlivé babičky a zvědavé děti.

Jak byste charakterizoval křesťanskou komunitu v Číně?

V Číně je pouze jediný křesťanský kostel. Rozšířenější jsou protestantská a evangelická společenství. Já ale v tomto tolik nerozlišuju. Pro mě jsou pouze lidé dobří a nedobří a jejich skutky dobré a nedobré. A takto jsem i Luyan poznal, že to je hodná žena a dobrý člověk. A to platí dodnes.

Jak vychováváte své děti? Jaké výchovné zásady byste doporučil čtenářům, kteří mají děti?

U dětí jsme se dohodli, že je budeme vychovávat v křesťanské víře. V samotné výchově se neodvažuju radit. My máme jednoduchý koncept. Menší děti rozvíjíme v pestrosti – jeden kroužek na umění, jeden na sport a jeden na hlavu. A až budou větší, aby si samy vybraly, co je baví, a zkusili si v jedné aktivitě takzvaně sáhnout na dno. Neomezujeme jim silně ani tablety a mobilní telefony, ale podmínka je, že si nejdřív musí číst knihu a stejně dlouhý čas pak můžou „pařit“. Čas od času jim řeknu, proč si vážím toho, že jsou moje děti a co se mi na nich líbí. Myslím, že to je důležité. Taký jim někdy říkám ryzí pravdu – že si vážím jejich názorů a i toho, že zkouší některá pravidla obcházet, protože to rozvíjí představivost. Když jsem jim jednou řekl, že jsem to zkoušel jako malý taky a dokonce, jak jsem rodiče přelstil, strašně je to potěšilo. Úplně se svíjeli vnitřním smíchem a radostí. Možná to vypadá, že máme harmonickou rodinu, ale taky se rozčiluju a někdy i často 😊

Jakou další oblíbenou knížku byste doporučil čtenářům Prokopských listů?

Písečná žena od Kóbo Abe. Středněškolský učitel se vydá hledat nové druhy brouků, ale sám je chycen do pastí a uvízne spolu s písečnou ženou v jámě. A nastává jeho marný boj se z jámy dostat. Kdo má rád českého Kafku, bude se mu knížka líbit.

**PĚŠÍ
POUŤ**

ŽIŽKOV, Sv. Prokop
Seifertova - Masarykovo nádraží
Prašná brána - Sv. Jakub
Týnský dvůr
STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ

Sobota 3. října byla dnem, kdy se naši farníci sešli v kostele sv. Prokopa ke společné modlitbě před poutí k Mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Pěší pouť vedla po trase Seifertova ul. – Masarykovo nádraží – Prašná brána (zde se připojili i další farní poutníci) – kostel sv. Jakuba – Týnský dvůr – Staroměstské náměstí.

Otec Vít nás krátce seznámil historií Mariánského sloupu a my jsme modlitbou posvátného růžence poděkovali za jeho obnovení spolu s prosbou k Matce Boží za ochranu. Poté jsme navštívili chrám Matky Boží před Týnem, kde jsme se pomodlili Loretánské litanie a prohlédli si Týnský chrám, kde jsme se seznámili s jeho historií včetně původu jednotlivých oltářů a podívali jsme se i do sakristie, která od doby svého vzniku slouží až dodnes.

Děkujeme P. Vítovi za přípravu této pouti.

A. Velková

Panno Maria.

**prosíme tě o ochranu a přímluvu u tvého Syna našeho Pána Ježíše Krista
pro celou naši farnost.**

Snad nebude na škodu si připomenout slova P. Víta, že tato pouť byla pojata i jako kající – za odčinění toho, že hlavní iniciátoři zboření původního sloupu v listopadu 1918 pocházeli ze Žižkova.

-AJ-

PODĚKOVÁNÍ

za příspěvní do podzimní humanitární sbírky

za Farní charitu:
Ing. Anna Velková

za diakonii Broumov:
Marta Pešková

Vážení farníci,

chceme poslat velké poděkování všem, kteří přispěli do humanitární sbírky svými dary, a hlavně nás podpořili svou účastí. Díky tomu, že v i Radničních novinách vyšlo upozornění na sbírku, přišlo dost lidí, kteří se ještě ujišťovali, že sbírka skutečně bude. Za tiskovou zprávu moc děkujeme ředitelce naší farní charity ing. Anně Velkové. Také poděkování redakci RN, že inzerát byl zveřejněn.

Vysbíralo se větší množství věcí, než jsme očekávali, lidé přinášeli neustále plné igelitky, krabice, pytle. Tentokrát jsme měli k dispozici prostor o něco menší než obvykle - předsíní kostela žižkovského sboru Církve československé evangelické. Přesto se nám podařilo poskládat co nejvíce věcí, takže řidič, který vše odvážel, mohl nakládat, až bylo auto téměř naplněno. Takže spokojenost na všech stranách.

Jen doufáme, že budeme moci uskutečnit i v příštím roce další jarní a podzimní sbírky, pokud to bude možné s ohledem na všeobecnou zdravotní situaci.

Cesta na poutní místo La Saletta (květen-červen 2019)

Romana a Marek Bartečkoví (dokončení z minulého čísla)

Následující dny byly všechny podobné, ale přesto výjimečné. Většinou jsme je trávili procházkami, modlitbami, rozhovory, četbou i menšími túrami v okolních horách. Velmi jsme si oblíbili procházku kolem hory s křížem na vrcholu, která vévodí poutními areálu a z níž je nádherný výhled do údolí. Pěšina byla jako stvořená pro modlitbu růžence, přiléhá k poutní kapli, s prosklenými stěnami a z níž je strhující výhled na prudké alpské svahy, které na jaře hrály všemi barvami. Díky Marušce a Františkovi Zimovým, kteří byli v La Salettě rok před námi jako dobrovolníci, jsme dostali ještě jednu jedinečnou možnost. Před cestou nám vedle praktických rad, jak se na poutní cestu připravit, dali i kontakt na otce Michaela, kterému naším prostřednictvím poslali dárek. Při předávání dárku jsme se s otcem seznámili osobně a on nám nabídl pomoc s duchovní přípravou na manželství. Ač původem z Filipín, v La Salettě sloužil už delší dobu a věnoval se pastorační práci místních poutníků. Dal nám několik textů, nad kterými jsme mohli rozjímat a pak o nich společně mluvit, byli jsme u něj u zpovědi a měli jsme spolu s ním mši svatou v anglickém jazyce, což bylo příjemné osvěžení, protože nemluvíme francouzsky. Otec nám hodně pomohl ještě hlouběji pochopit a využít smysluplně čas na tomto pozoruhodném místě. Doporučil nám pravidelnou návštěvu kapličky, která je otevřena 24 hodin denně a nabízí ticho a klid pro rozjímání v přítomnosti Pána Ježíše přítomného v eucharistii.

Duchovním vrcholem a silným momentem snad pro každého z návštěvníků La Saletty je večerní procesí pod širým nebem. Večer po mši svaté všichni vyjdou ven z kostela a společným zpěvem doprovází sochu Panny Marie ozdobenou čerstvými květinami až k místu, kde došlo k mariánskému zjevení. Nesourodá masa lidí z celého světa, lidé, kteří přijeli na poutní místo jen na pár hodin i ti, kteří zde tráví několik dní nebo týdnů, se během mše svaté a procesí vnitřně spojí a společně sledují tu, díky které se mohli setkat a u níž hledají naději i povzbuzení pro příští dny. I tato zkušenost byla pro nás ujištěním, že jsme se na tak dalekou cestu nevydávali zbytečně. Píseň, která procesí provází, si dodnes někdy pobrukuje doma, i když od naší pouti uplynul už víc než rok. Zřejmě i na přímluvu Panny Marie se nám podařilo po návratu domů proměnit o pár měsíců později zasnuby ve sňatek.

V pátek dopoledne jsme po pěti dnech na poutním místě sbalili krosny, které byly o něco lehčí, protože jsme snědli všechny zásoby. Rozloučili jsme se s Michaellem a v naději, že sluneční paprsky protrhnou mlžnou peřinu, jsme vyrazili pěšky dolů do údolí. Počasí se opravdu umoudřilo, mlha se postupně rozpouštěla a před námi byla zase úchvatná krajina a příjemný sestup do údolí, který připomínal procházku po botanické zahradě. Dole v Corpsu jsme navštívili rodný dům Melánie Calvatové, což je ve skutečnosti malá světnička s několika kusy nábytku a obrázky s výkladem historie, který se dotýká zjevení Panny Marie v La Salettě. Na takto obyčejném místě začal velmi neobyčejný příběh, který dodnes oslovuje věřící i nevěřící po celém světě! Plní dojmů jsme došli na autobusovou zastávku. Dojeli jsme opět do Grenoblu, tam přesešli na autobus do italské Boloni a odtud už přímou linkou domů do Prahy. Cesta byla opět zdrcující a dlouhá, ale i tak nelze než doporučit!

1

2

3

1: První okamžiky v horách při výstupu na poutní místo

2: Socha Melánie Calvatové a Panny Marie La Salettské během procesí před basilikou

3: Poutní místo La Saletta z pražské perspektivy

Nezbývá nakonec než poděkovat paní Mgr. Romaně Bartečkové, která nám výběrem zajímavých textů přiblížila atmosféru doby Zjevení v La Salettě a tak jsme se mohli seznámit s podrobnostmi, které někteří (a snad i většina) z nás doposud neznali. Jednalo se celkem o 24 stránek během více jak dvouleté doby. Děkujeme! -AJ-

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3.

Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2020–2021 se vyučuje ve Farním centru od 8. září 2020.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ: úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ: úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání: čtvrtek 15:15 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. – 5. ročník ZŠ: čtvrtek 16:15 (P. Vít Uher, místnost A)
- 8. ročník ZŠ + středoškoláci: bude upřesněno na web. stránkách farnosti a v ohláškách (Jakub Kroneisl, místnost A)

Další informace: www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtrtek 19:00 - 20:30 (kromě prvního čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

neděle 17:00 - 18:00

P. Vít moderuje setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Vítu Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 20:00 (říjen - duben)

Hovory o liturgii se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (průběh liturgických úkonů, skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Modlitba růžence

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Polední ateliér

pátek 9:00 - 12:00 (říjen - květen)

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 9:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa (začátek 8:00) se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zpráhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát) ve Farním centru a může vyústit až do křtu o Velikonocích 2021. Nová skupina hledajících začala svá setkání v květnu 2020, další začíná po Velikonocích 2021.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: V tomto případě je potřeba, aby dítě o víře již něco vědělo. Proto je potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte kněze P. Víta Uhra, s nímž se na přípravě domluvíte.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním nebo společenským aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (minimálně 3 měsíce předem) s P. Vítem Uhrem.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, čtvrtek, pátek 17:25 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Jste nemocný? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). V naléhavých případech zavolejte kněze neprodleně v jakoukoli hodinu.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši sv. za svoje blízké nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	mše sv. u sv. Rocha v 11:00 bude obnovena zvláštním oznámením
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko:

stav ke dni 31. 10. 2020:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 982 286,36

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splácení úvěru - říjen 2020:

Kč 8 554,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 332 – LISTOPAD 2020

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.